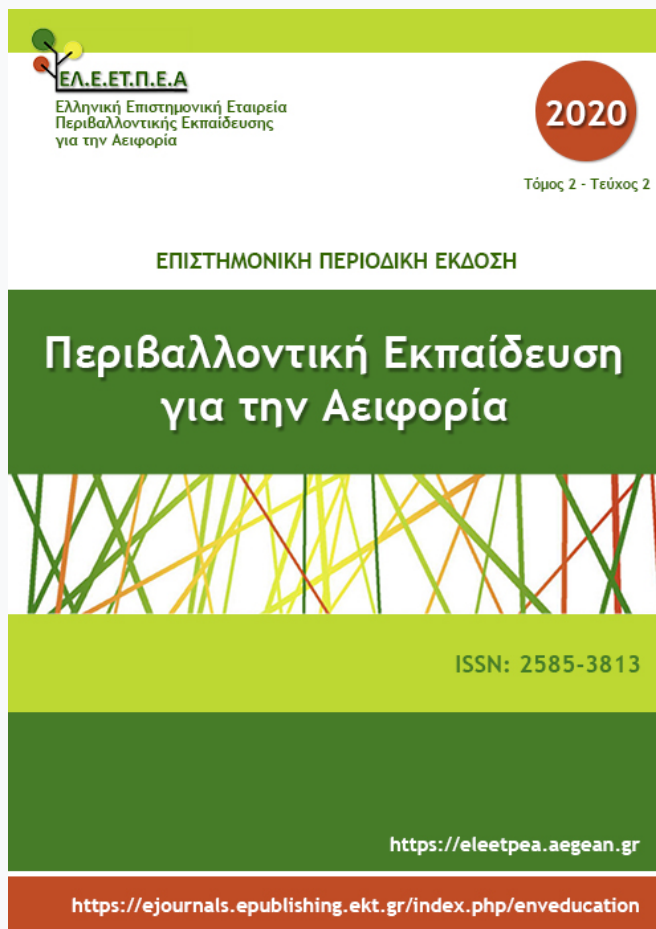

Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία

Τόμ. 2, Αρ. 2 (2020)

Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία

Βιβλιοπαρουσίαση "Από την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στην Εκπαίδευση για την Αειφόρο Ανάπτυξη"

ΕΛ.Ε.Ε.Τ. Π.Ε.Α.

doi: [10.12681/ees.25372](https://doi.org/10.12681/ees.25372)

Copyright © 2020, Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία

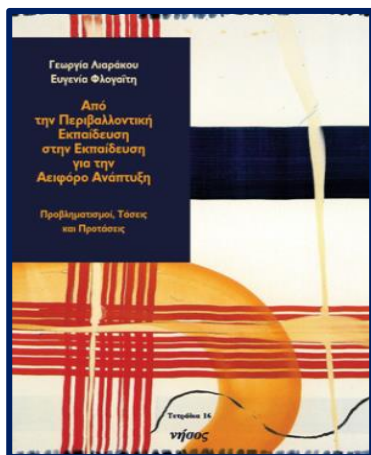

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Π.Ε.Α. Ε. (2020). Βιβλιοπαρουσίαση "Από την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στην Εκπαίδευση για την Αειφόρο Ανάπτυξη". *Περιβαλλοντική Εκπαίδευση για την Αειφορία*, 2(2), 74-75. <https://doi.org/10.12681/ees.25372>

Βιβλιοπαρουσίαση

Από την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση στην Εκπαίδευση για την Αειφόρο Ανάπτυξη

Συγγραφείς: Γεωργία Λιαράκου & Ευγενία Φλογαίτη

Χρονολογία έκδοσης: 2007

Εκδόσεις: Νήσος

ISBN: 978-960-8392-35-9

Σελίδες: 192

Τα βιβλία που πραγματεύονται την έννοια της αειφορίας στο πλαίσιο της εκπαίδευσης, ή ιχνηλατούν με κριτική ματιά την εξελικτική πορεία της Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης (ΠΕ) μέσα στο νέο χώρο που διαμορφώνει η έννοια αυτή, είναι ελάχιστα. Ίσως γιατί αυτά τα ελάχιστα, όπως αυτό που παρουσιάζεται εδώ, το έχουν κάνει με ολοκληρωμένο τρόπο, έχουν αναδείξει επαρκώς τις κρίσιμες διαστάσεις της σχέσης ΠΕ και αειφορίας και έχουν θέσει με σαφήνεια τους προβληματισμούς που πρέπει να μας απασχολήσουν μέχρι το επόμενο εξελικτικό κατόπλι του πεδίου μας.

Πιο συγκεκριμένα, το βιβλίο αυτό παρουσιάζει τη συζήτηση που εξακολουθεί να αναπτύσσεται σήμερα διεθνώς σχετικά με τον εννοιολογικό προσδιορισμό της Εκπαίδευσης για την Αειφόρο Ανάπτυξη (ΕΑΑ) και την οριοθέτηση της σχέσης ΠΕ και ΕΑΑ. Επιχειρεί να αποσαφηνίσει το νεφέλωμα του ραγδαία αναπτυσσόμενου πεδίου της ΕΑΑ, μέσα από την ταξινόμηση των σημαντικότερων τάσεων που ανιχνεύονται σε διεθνές επίπεδο. Ταυτόχρονα όμως προσφέρει μια σαφή πρόταση για μια Εκπαίδευση για το Περιβάλλον και την Αειφορία, που μπορεί να βοηθήσει ερευνητές και εκπαιδευτικούς στη χώρα μας να διαμορφώσουν θέσεις που θα προάγουν τη δρομολόγηση της αειφορίας.

Το βιβλίο ξεκινά με μια ιστορική ανασκόπηση του τρόπου με τον οποίο η έννοια της αειφορίας εντάχθηκε στην εκπαίδευση, μέχρι την εφαρμογή του θεσμού της Δεκαετίας της ΕΑΑ. Κατόπιν αναλύονται βασικές προσεγγίσεις που διέπουν τη σχέση ΠΕ και ΕΑΑ: α) η ΕΑΑ ως μέρος της ΠΕ, β) η ΠΕ, μαζί με άλλες θεματικές εκπαιδεύσεις όπως η εκπαίδευση για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ειρήνη, ως υποσύνολο της ΕΑΑ, γ) οι ΠΕ και η ΕΑΑ ως δύο πεδία που συνυπάρχουν και αλληλοσυμπληρώνονται ακολουθώντας ξεχωριστές πορείες, δ) η ΕΑΑ ως μετεξέλιξη της ΠΕ, στο πλαίσιο μια νέας οπτικής που επανεξετάζει τις σχέσεις της κοινωνίας με το περιβάλλον. Στη συνέχεια το βιβλίο πραγματεύεται τέσσερις σημαντικές τάσεις της ΕΑΑ που καταγράφονται σε διεθνές επίπεδο: α) την «επίσημη» εκδοχή, όπως αποτυπώνεται στα κείμενα των διεθνών οργανισμών και στη διεθνή βιβλιογραφία που τα αναλύει, β) την κοινωνικά κριτική εκδοχή, που εντάσσεται στο γενικότερο πλαίσιο της κριτικής παιδαγωγικής, γ) την οικοσυστημική εκδοχή, που στηρίζεται σε ένα νέο πολιτιστικό, οντολογικό και επιστημολογικό παράδειγμα και δ) την ΕΑΑ σύμφωνα με την πολιτιστική θεωρία, η οποία υποστηρίζει τη συμπληρωματικότητα των αξιών και τη συνέργεια των παραδειγμάτων. Επιπλέον, συζητούνται οι επιφυλάξεις που εκφράζονται στη διεθνή βιβλιογραφία σχετικά με το κατά πόσο η έννοια της αειφορίας μπορεί να αποτελέσει το οργανωτικό πλαίσιο της εκπαίδευσης και να χρησιμεύσει ως μεταφορά για ένα κοινωνικό ιδεώδες. Τέλος, σκιαγραφούνται τα βασικά χαρακτηριστικά μιας νέας πρότασης για μια ΠΕ που έχει διευρυμένη περιβαλλοντική προβληματική και διευρυμένους εκπαιδευτικούς στόχους, ενώ

ταυτόχρονα είναι δυναμική και εξελισσόμενη, ολιστική, διεπιστημονική και διαθεματική, κριτική, πολιτική και προσανατολισμένη στις αξίες και τη δράση.